GAZET'A TRANSILVANIEI.

Gazet'a ese de 2 ori: Joi'a si Dumineca, Fói'a, candu conondu ajutóriale. — Pretiulu: pe 1 anu 10 fl., pe $^1/_2$ 5 fl. v. a. Tieri esterne 12 fl. v. a. pe unu anu séu 2$^1/_2$ galbini mon. sunatória.

Anulu XXXVIII.

Se prenumera la postele c. si r., si pe la DD. corespondenti. — Pentru serie 5 cr. Taxa'a timbrala a 30 cr. de fiecare publicare.

Nr. 40. **Brasiovu 15/3 Iuniu** **1875.**

Congressulu bescericescu dela Blasiu.

Acelu congressu se va deschide, precum se scie din publicatiunile esite in diaria, in 16/4 Iuniu alu a. c. si va fi compusu din 1/3 clerici si 2/3 seculari alesi in conformitate cu regulamentulu electorale adoptatu de catra sinodulu tienutu in Octobre 1869. Intre acestea s'a observatu, ca in acea parte a publicului, care se interessédia de adunari legislative ecclesiastice, domina órecare confusiune cu respectu atatu la numele, care se dete acestei adunari, catu si la problemele destinate a se deslegá prin tr'ens'a. Unii adeca o numira adunare, altii adunantia, unii sinodu, altii congressu; 'iar' mai poté dice inca si „soboru“ pe slavonesce, si asia mai departe. Aceia, carii vreu se dea din scésta confusiune, n'au decatu se citésca Actele sinodului archidiecesanu gr. cath. de Alba Iuli'a-Fagarasiu, asia precum se vedu acele publicate de catra dn. profes. Ioanu Moldovanu. Acolo la pag. 26 voru aflá urmatóri'a propunere adoptata de sinodu in unanimitate:

„La casulu nedoritu, candu convocarea congressului provinciale metropolitanu ar' intempina greutati si nu s'ar' poté executá asia tempuriu cum ceru necessitatile santei nóstre bescrice, in casulu acesta Excel. Sa parentele metropolitu se convóce, amesuratu punctelorn sinodali dela 1868 si numai din sinulu archidiecesei estufeliu de adunare, compusa din cleru si laici, carea se reguledie celu pucinu affacerile acestei parti din provinci'a Albei-Iulie.“

Acuma déra schiu, ce este adunarea carea se va deschide la 16/4 Iuniu in Blasiu. Acesa nu este sinodu compusu numai din preutime, ci este congressu bescericescu, compusu din deputati clerici si seculari, inse congressu chiamatu numai din archidiecesa, éra nu si din cele trei diecese suffragane, a Oradei, a Gherlei, a Lugosiului, pentru ca acestu scopu inca totu nu s'a potutu ajunge, adeca nu s'a castigatu inviorea nici dupa acesti siese ani de insistentia vigorósa. Se duce minune, cati inemici are clerulu si poporulu greco-catholicu in tóte regiunile superiori din Transilvani'a, Ungari'a si anume in Alba, Clusiu, Aiudu, Murasiesci, Budapesta, Strigoniu, Oradea, dóra inca si la Vien'a. Pana in a. 1871 archiepiscopulu-metropolitu facuse vreo patru ursori in acésta cestiune vitala; déra in locu de orce altu respunsu ne pomeniramu cu congressulu ad hoc alu romanocatholiciloru si proiectulu seu de organisatiune, prin care bescricei romanesci si celei ruthene greco-catholice erá se i se ascundia sórele. Atunci se sculá repausatulu L. B. Popu si cu elu alaturea 133 de barbati, cari adunandu-se in conferenti'a tienuta la Alb'a-Iuli'a in 13 si 14 Aprile 1871 sarira clerului in ajutoriu prin una petitiune inaintata tronului imperiale prin 12 deputati si prin unu memorialu energiosu. In acelea dóua, pe langa ce se face in scurta istoriculu suferintieloru nóstre pe terrenulu bescericescu, se si spune in ele curatu si respicatu ceea ce vrea si ce nu vres clerulu si poporulu gr. catholicu. In Iuniu a. 1873 se tienú in Blasiu congressu particularin in cestiunea instructiunei séu a scóleloru, dela care érasi merse la tronu petitiune de dato 4 Iuniu, motivata asia, incatu s'ar' fi crediutu, ca nu a mai remasu causa nici pretestu de a denegá bescricei gr. catholice exercitarea drepturiloru inherente autonomiei sale. Vediendu-se ca nici acésta nu prinde locu, gr. catholicii se decisera a tiené incai congressulu particularin prevediutu in sinodulu din 1869.

Mari si grele voru fi problemele acelui congressu; cu tóte aceste pentru bunele resultate ne garantédia frumosulu numeru de mai multi barbati eminenti, harmoni'a ce domina intre cleru si seculari, numerulu considerabile de barbati trecuti prin scóle superióre, zelulu religiosu si convictiunea, ca chiaru si la terrenulu nostru bescericescu s'ar' pune mine explosive, pentru cá cu elu se se arunce in aeru si nationalitatea nóstra, precum se incercase intre anii 1842—4.

Ienicerii turcesci si Ienicerii nostri.

Tóta lumea scie, ca din corpulu nostru nationale s'au alesu in cursulu tempuriloru multime nenumerata de renegati, in catu, precum observaramu si la alte ocasiuni, singuru in marele principatu alu Transilvaniei vei aflá preste una suta de mii locuitori, nu numai in comunele oppidane si urbane, ci si pe la satele din comitate, apoi pe la marginile Secuimei, ai caroru protoparinti au fostu romani curati, cari s'au tienutu totu-odata de religiunea si de ritulu resaritenu, éra dupa aceea nu numai s'au ruptu de catra romanismu, déra unii din ei chiaru in a dóu'a generatiune au devenitu inemici declarati si elementului romanescu. Multi érasi au remasu, écca asiá, nici caldi nici reci, adeca de aceia, cari nu ar' uri pe romani, déra le lipsesce cu totulu poterea de spiritu, cá se-si calce pe vanitate, se resiste interesseloru materiali, care'i facu sclavi si elementului maghiaru, asta-data érasi predominatoriu.

Inainte cu 14 ani noi cercetandu amu aflatu vreo siese classe de renegati, care apoi se subimpartu in renegati infami si renegati innocenti. Ceia s'au renegatu ei de buna voi'a loru pentru interesse diverse; pe acestia 'lau instrainatu si cumu amu dice, furatu si rapitu altii din sinulu nostru, pe unii inca dela tietia, prin educatiune straina, antinationale, care li se dà chiaru in casa'a parentésca, pe altii de copii séu copilandrii, prin departare pe la scóle si alte institute neromanesci, mai tardiu prin casatorii, prin defaimari si persecutiuni ale elementului romanescu. Din tóte classile renegatiloru inse merita cea mai mare attentiune acea, care semena multu cu classea ori trup'a Ienicériloru privilegiati din imperiulu otomanu, care pana in a. 1826 devenise nu numai terrórea populatiuniloru, ci si a sultaniloru.

Pe la 1826, adeca tocma pre candu regele Carolu Robertu se incercá se puna Ungariei fundamente nóue prin facere de proseliti, la Brussa, in Asi'a mica, Urchanu succese tatalu-lui seu Osmanu pe noulu tronuletiu, pe care apoi s'au inaltiatu padisahii cei potenti. In dilele acelea Urchanu -si batea multu capulu cu formarea unui corpu de óste, despre a carui bravura heroica si totu-odata fidelitate neconditionata se fia asecuratu pentru totudeauna. Pre candu se consultá elu despre acelu planu atatu cu amici de ai tata-seu, greci renegati, precum erá faimosulu Kese Michailu si altii, catu si cu consangenii sei cei mai de aprópe, cum erá si frate-seu vezirulu Alaeddin, éta ca lui Cara Charil Cenderelii, supremulu judecatoriu alu óstei turcesci, si trasnesce prin capu una idea, pre care eminentele historicu Hammer-Purgstall o numesce cu totu dreptulu négra, infernala, diabolica, ruinatória de christiani, inmultitória de mohamedani, temelia a unei politice barbare si tirannice. Planulu adeca pe care'lu desfasiurá si motivá Cenderelli inaintea domnului seu, fusese acesta: Se formamu unu corpu de armata, care se fia compusu numai din copii din cei mai bine facuti si mai sanetosi, pe cari'i vomu rapí si smulge cu poterea dela parinti christiani. Tu scii, ca conformu dogmeloru nóstre, toti cei invinsi suntu sclavii nostri; averea, femeile si copiii loru suntu proprietatea nóstra, asupra careia disponemu dupa placere. Asia déra nu avemu decatu se constringemu pe copiii christianiloru la taiarea-impregiuru, apoi se-i dámu pe manile sieiciloru, ulemaliloru si dervisiloru nostri, cá se'i duca in scólele nóstre, se-i invetie in religiunea marelui nostru profetu, carele si asia disse, ca fia-care pruncu este aplecatu la adoptarea Islamului indata dela nascerea sa. Corpulu de armata pe care-lu vei formá din copii turciti, tienutu bine si incuragiatu, va desceptá rivalitate in familii, va trage la corpulu acesta, prin armare la Islam, pe multime de alti juni de ai familiiloru crestine din provinciile pe care le rapiramu noi dela grecii bizantini. Cu modulu acesta chiaru crestinii voru concurge cu cele mai bune poteri ale loru la inmultirea elementului nostru turcescu, la consolidarea junelui statu si alu nationalitatiei nóstre. Tóta glori'a de arme ce se va castigá prin acei fii perduti si desperati ai familiiloru christiane, va fi glori'a nóstra si castigu immensu pentru Islam; éra ca acea trupa se va bate de minune, se póte prevedé si judecá din natur'a omenésca. Ostasi cu soldu bunu, cu dreptu de a rapi dela inemica averi, sclavi si femei frumóse, care convinu poligamiei, órda de ómeni, cari nu mai sciu cine au fostu parintii, fratii si sororile loru, crescuti de mici in ura si urgia de totu ce nu este turcu si mai alesu mohamedanu; mai in scurtu, ómeni de trei ori renegati, de parinti, de religiune, de patria, supusi la disciplina de feru, in catu se le remana alegerea numai intre mórtea din casarma si mórtea din campulu batalici, se póte óre unu corpu mai siguru pentru sustienerea despotismului?

Urchanu nu s'a insielatu in planulu propusu de Cenderelli, pentru-ca acela reesí de minune. Ieniceri, care se traduce: „Nou'a-trupa, au ajunsu dupa cativa ani spalm'a Asiei si a Europei. Faimosulu sieicu si dervisiu Hadgí Bectasiu le dede acelu nume de „nóua-trupa,“ cu ocasiunea, candu Urchan insocitu de mai multi renegati, caletorí la elu aprópe de cetatea Amasi'a, cá se-i céra binecuventarea. Sieiculu Bectasiu puse manec'a cea larga a vestmentului seu calugaresou preste capulu unuia din acei renegati, éra dupa terminarea rogatiunei le dise: „Numele vostru se fia Ieni-ceri, faci'a vóstra se fia alba, braciale vóstre victorióse, sabiile vóstre taiatórie, lancea vóstra se strapunga, si totu-deauna se ve reintórceti din batalia victorioi si sanetosi.“ Trup'a de ieniceri fusese la inceputu numai de una mie, care apoi se inmulti pe fiacare anu cu cate una mie, éra déca nu se ajungea cu recrutarea din copii rapiti, se luá totu alu cincilea si dupa aceea alu diecelea dintre copilasii locuitoriloru crestini si tieriloru subjugate, éra dela

tierile vasale se scotea că tributu cate cinci sute de copilandri smulsi din sînulu familiiloru si se trămite a la sultani că se-i turcésca si se-i faca ieniceri. Acea rapina de copii de ai crestiniloru dură pana in sec. alu 17-lea, adeca vreo trei sute de ani. Corpulu de ieniceri erá in dilele lui Mohamedu II de 12 mii, sub Suleimanu de 20 mii, éra sub Mohamedu IV ajunsese la 40 de mii, totu fetiori unulu că unulu, carii candu esiá sub stendartulu celu rosiu că sangele cu emblem'a semilunei si a sabiei lui Omaru cu dóue verfuri, scosi in contra popóreloru christiane si chiaru asupra patriei si a sangelui loru, -si junghiá pe parentii si pe fratii loru, spurcá pe sororile proprii, depredá cas'a si averea parentésca, orbesce, pe nesciute, pentru-că celu dusu de copilu, in alte tieri, nu mai sciá, unde se afla, in catrau e comandatu, pe cine injunghia, sageta si impusca. Din ienicerii casatoriti cu turcóice se facura pana in acestu seculu la vreo 400 de mii de familii privilegiate, tiranice si prompte la rebelliuni, pana candu ajunsera a fi terórea imperiului turcescu, de care nici capetele sultaniloru nu mai erá sigure. In fine sultanulu Mahmod, care vediuse stranguland pe membrii familiei sale chiaru prin ienicerii, le dete si elu de capu in 15 Iuniu 1826, candu ucise 15 mii din trensii, éra preste 20 de mii exilá si-i respandí in cele mai departate anghiuri ale imperiului, éra preste numele de ieniceri se enunciá anathema, care se publicá chiaru si prin moscheele (templele) mohamedane.

Asia au patitu turcii cu renegatii loru, dupa ce au apucatu a face altoru popóra, natiuni si state ri relele cele mai mari prin trensii. Intr'acestea se pare, că dela turci au invetiatu si maghiarii a-si inmulti elementulu loru prin renegati alesi dintre alte popóra. Celu pucinu atata se póte adeveri din istoria, ca de candu au statu turcii in Ungari'a preste 140 de ani, si decandu Transilvani'a venise in relatiuni strinse cu imperiulu otomanu, renegatii romani s'au inmultitu preste mesura; éra din collectiunile de legi, codificate si necodificate, adeca de cele conservate prin archive, óresicum că secrete de statu, ni se explica restulu. Intr'acea turcii au incetatu mai de totu de a se inmulti prin renegati; in tierile nóstre totusa din contra, astadi dóra că nici-odata, se facu attentate pe facia si pe cali clandestine, de a inmulti numerulu ienicerilor renegati. Se lucra la subminarea scóleloru confessionali, pentru-că acele ferindu pe tenerime de apostasia religiósa, o apara totu-odata de ienicerismu nationale. Se insulta si persecuta limb'a si literatur'a romana, pentru-că tenerimea nóstra se se disguste de ele si se adópte limb'a vorbita de ienicerii. Se cresce cu forti'a chiaru clerici in seminariuri straine, pentru că se fia prasila bogata de ieniceri. Se explica falsu chiaru si unele sententie grave din evangeliu, totu in favórea ienicerismului. —

Regatulu triunitu sudslavu.

De unu tempu in cóce se redicara in diariale germane mai multe voci, cari pledá pentru desfacerea Croatiei de catra Ungari'a si reinfiintiarea regatului triunitu Croati'a-Slavoni'a-Dalmati'a, care fù tema visitata de Mai. Sa imperatolu in asta primatéra. Acum esi si diarulu russescu slavofilu „St. Petersburger Zeitung", pledandu pentru acésta intentiune, care scrie asia:

„Serbii din Dalmati'a precum se scie, gravitéza catra principatulu Serbiei si visédza despre marele imperiu alu Serbiloru; ér' croatii suntu neconditionatu aplecati dinastiei austriace. E problem'a politicei austriace, că vediendu importanti'a, ce o are Dalmati'a cu tierele dela spate in casu de o rescolare a slaviloru de sudu in contra domnirei turcesci se despartia pe croati de catra Ungari'a si sei anexeze cu tierele austriace, cu care mesura si serbii coróne Absburgice 'ar remané conservati. Nu potemu documenta, dér' credemu, ca politic'a austriésca a si luatu resolutiune de a face passulu acestu momentosu ad. la restaurarea regatului croaticu cu o preponderare a poporimei-sudslave, a carei drepturi nationali si autonome s'ar, garanta si acésta ar' pune capetu neodihnei animeiloru iritate ale sudualaviloru, si dominatiunea austriaca s'ar solida intre ei, precandu maghiarii siliti de imperiositatea relatiuniloru ar' trebui se abdica de pretensiuni asupra tiereloru acestora." Apoi fineste asia: „Noi credemu inca chiaru si acésa, ca tempulu nu mai e asia departa, candu tóte aceste se voru si executa."

Acum in camer'a Croatiei sied. din 7 Iuniu dupa „Agr. Z." rep. de „O. L." facù dep. Kukuljevics interpelarea urmatória catra Banulu:

„Prin incheiarea pactului cu Ungari'a n'am castigatu nici macar atata incatu se vedemu representantii din confiniele militarie discutandu impreuna cu noi aici in Camera. Acesta impregiurare ne areta in fapta, ca parlamentulu nostru este necompletu, pentru ca unele tienuturi nu suntu representate intrensulu, estu feliu pactulu din 1868 ne garanteza intregritatea tierei numai pe hartia. Sorgintele acestei inconvenientie nu pote fi altulu, decatu „organele vienese" urmasii acelora, cari neau daraburitu tier'a pentru că in acestu modu se pota mai usioru a se face stapani peste densa. La 1871 s'a decretatu starea de astadi in care se afla graniti'a militaria numai in modu provisoriu pe durata de 3 ani, inse mitema, că acestu provisoriu se va prelungi pana in infinitu. Suntu 172 de ani de candu Imperatulu Leopoldu I. a otaritu, că tienuturile militarie dintre Unna, Kulpa si Sava se apartiena la Croati'a. Acesta otarire imparatésca a remasu numai pe hartia intogmai cum au remasu si alte rescripte si promisiuni posteriore, neconsiderandu-se de locu justele pretensiuni ale poporului din pricina, ca generaliloru nemtiesci pucinu le-a pasutu de interesele si pasurile acestui poporu.

Intrebu déra, că ce am pecatuitu noi de nu ni s'au luatu in considerare cererile nostre? Natiunea nostra a datu destule probe despre credinti'a si lealitatea ei catra trone si monarchia. Ne-am luptatu necontenitu nu pentru noi ci pentru interese straine, fiindu nevoiti a jertfi cele mai frumose parti ale patriei nostre. Ce suntemu noi astadi, de siguru numai nisce relicuie ale statului nostru d'odiniora. Cau'a neincorporarei granitiei la patri'a-mama suntu asia numitele „organe din Vien'a" cari totu d'a un'a si-au astupatu urechile la cererile nóstre, séu candu eramu norociti d'ale poté spune pasurile nostre, atunci pururé ne reflectau, că graniti'a e fericita in positi'a actuale, bucurandu-se de progressulu civilisatiunei moderne, si că numai prin mantienerea ei se voru poté rumpe legaturile cu Ungari'a, că in chipulu acest'a se devenimu érasi reincorporati la acele parti ale imperiului unde, vedemu, că fratii nostri d'unu sange diacu sdrobiti si sfarimati sub pitiorele civilisatoriloru nemti. (Publiculu din Galeria erumpe in aplause sgomotose. Presiedintele trage clopotielulu pentru mantienerea ordinei si invita pe auditori a pastrá liniscea éra pe oratoru a se moderá in espresiuni.) Nu potu vorbi mai moderatu, dice oratorulu, atunci candu se tracta despre drepturile tierei. (Galeriele érasi incepu stigarile de zsivio indelungate si aplause frenetice. Presiedintele dispune desiertarea galerieloru. Neliniscea e la culme.) Noi scimu, că in granitia agricultur'a e nimicita, comerciulu si industri'a asia diceudu suntu oprite, éra desteptares si limb'a nationale suntu inadusite in modu despotice de catra functionari straini. Mai multu de-o suta de orasie suntu ruinate.

In sfersitu scimu, ca in Europ'a intrega numai graniti'a militaria se afla intr'o stare rara in feliulu seu, care neavendu nici nume nici constitutiune se guverneza prin unu absolutismu despoticu.

Acestu absolutismu despoticu opresce orce discutiune libera in affacerile publice, administratiunea si justiti'a tierei se manueze de catra functionari imbracati in fracu negru si cu chiveri catanesci pe capu. Averea tierei, frumósele paduri si edificie se vendu fora invoirea natiunei. Cu folóse are tier'a dela graniti'a militaria? Ori-cine póte vedé infloratóri'a neodptate ce se comite asupr'a nóstra. Suntemu incongiurati de soldati, cari ne eschidu dela bine-facatóriale libertati constitutionale. In capital'a Croatiei, unde ar' trebui că poterea intelectuale si materiale se fia concentrate, se afla póue guverne dualiste, cari necontenitu se cérta intre sine paralisandu-se neintreruptu in tóte affacerile publice."

Siedinti'a dela 8 Iunie a fostu si mai sgomotósa. Consiliariulu Zsivkovics respundiendu la interpelarea adressata in siedinti'a dela 31 Maiu, deputatulu Makanek se deklara de nemultiumitu cu respunsulu, dicendu, că e forte regretabilu candu Monarchulu nu pote se faca pentru Croati'a nimica fora invoirea guvernului unguresc (Aplause indelungate de pe galeria.) Prasiedintele dispune că auditorii se se scota afora. Macanec protestandu dice, că acest'a e o mesura barbara (Galeriele provoca unu sgomotu teribilu. Strigarile, aplausele si sueraturile nu mai incetau). Deputatii parte indignati, parte consternati, ceru suspinderea siedintiei.

Presiedintele dispune de nou că publiculu se fia departatu din sal'a siedintieloru. Auditorii incepu a provocá érasi sgomotu strigandu: „Zivila sloboda." Ast-feliu siedinti'a s'a suspinsu.

Totu in siedinti'a din 7 dep. Iagic -si reinnoesce interpel. din 1874 in privinti'a maghiarisarii, diendu, ca maghiarii vedu petutindene in Croati'a utopie si pansiavismu; in insul'a Muru se denummescu preoti si capelani numai de cei cu limba maghiara. Poporulu e silitu a ambiá dile cu cedule maghiare se li se esplice, ca ce cuprindu, ca chauvinistii de maghiari in contra determinatiuniloru invoielii stimtoresou limb'a croata, virindule pe cea maghiara pe la caile ferate, posta si alte institute in tiéra. Déca va mai dură acésta, atunci actiile cele devalvate ale Ungariei in Croati'a si Slavoni'a voru decadé sub nulla, si intréba pe Banu, déca are de cugetu a respunde la interp. inca din an. trecutu. —

Acum diariale maghiare „N. H." si alte scuipa focu si putiósa asupra redicarii vocei croate, amenintiandui cu nimicirea positiunei loru federalistice, ca nu voru a suferi tentativele maghiarisarii si pe acolo. Se latiesce lupt'a in contra maghiarisarii in proportiune progressiva cu cutediarile chauvinistice. —

Revista esterna.

In legatura cu cele comunicate in numerulu precedentu despre faimele referitórie la incordarile de resbelu intre Franci'a si Germani'a si despre intrevenirea Angliei si Russiei in favórea pacii, mai adaugemu urmatoriele amenunte:

Guvernulu din Vien'a si anume officiulu affacerilor esterne, alu carui capu este contele Andrássy, inca a fostu recreatu din partea guvernutui anglesu, a se alaturá la pasulu seu in favorea pacii, inse d-lu Andrássy nu intardiá a respunde representantelui anglesu, ca dinsulu nu afla oportuna, ba nice chiaru necessaria interventiunea in favorea pacii, deórace statulu, caruia i se atribuescu tendintie agressive, este departe de asemeni planuri si cu dreptu cuventu s'ar poté superá, vediendu ca i se atribue asemeni tendintie de dusmania si de conturbarea pacii. D-lu Andrássy a aretatu apoi ambassaderelui anglesu tóte corespondintiele dela contele Károlyi din Berlinu, unde se desavuéza tóte faimele de alarma si respinge insinuatiunea, ca Germani'a ar tinde la conturbarea pacii.

Cu tóte aceste inse d-lu Buchanan insistá, că si Austri'a se se alature la pasulu, de intrevenire alu guvernului anglesu, pentru acesa Andrássy se vedie strimtoritu a dechiará categoricu: „Faca Anglí'a ce voiesce si ce nu mai pote intrelasá, inse se nu conteze la consentiementulu cabinetului de Vien'a.

Pentru acestu respunsu foiele germane redica pre Andrássy pana in alu treilea cerin, diendu ca Germani'a nu-si va uitá nici odata de acelu amicu, care cu demnitate a sciutu se respinga insinuatiunile, ce pe nedreptu se atribuira guvernului germanu.

Totu pre tempulu, candu lumea se ocupá de

intentiunile resbellice ale Prussiei incepura a se face planuri despre o convenire la Ems a celoru trei imperati dela Nordu. Scirile mai noue spunu inse, ca imperatorele Austriei este mai inclinatu a-si cercetá provinciele ostice ale monarchiei, adeca Galici'a si Bucovin'a. Precum scimu, camer'a Bucovinei a alesu o deputatione, care se invite pre Domnitoriu, cá se partecipe si dinsulu la serbarea jubileului de o suta de ani dela anectarea Bucovinei la Austri'a. Unele sciri spunu, cumca Domnitoriulu ar fi deja resolutu a primi invitatiunea si a merge in Bucovin'a la acésta serbare, dupa alta versiune inse dinsulu ar fi renunciatu la acésta idea in urm'a intrevenirii amicabile a principelui Romaniei, care i-ar fi comunicatu, comca pre langa tóte staruintiele sale si ale guvernului seu, cea mai mare parte a locuitoriloru din principatulu romanu are de cugetu a arangiá imrcarea dolíului generalu in tóta tiér'a din cauz'a anectarii Bucovinei la Austri'a. Astfelu deci, afara de neplacutele demonstratiuni, ce se potu prevedé si asteptá, Domnitoriului Romaniloru i va fi cu nepotintia a salutá pre imperatorele austriacu la confiniele tierei de catra Bucorin'a.

Presupunendu, ca acésta scire este adeverata, noi felicitamu pre Domnitoriulu Romaniloru pentru pasulu demnu ce l'a facutu in acestu obiectu, tragundu atentiunea suveranului nostru asupr'a consecintieloru neplacute si chiaru asupra complicatiuniloru, ce s'ar poté nasce din prea marea manifestatiune de bucuria a judaniloru, cari au arangiatu acestu jubileu. Déca cumva principele Carolu a facutu acestu pasu, atunci nu ne indoimu ca este resolutu a se afiá la inaltimea misiunii si a detorintieloru sale si in acelu casu, candu bunele sale intentiuni nu se voru respectá.

In Romani'a se alesera si comissiunile diverseloru resorturi si tocma in sied. camerei din **27** Maiu a. c. min. de externe perlese mesagiulu, prin care se insinuéza si proiectulu de **convenciune internationale**, incheiatu cu Austro-Ungari'a pentru referintiele de vama la punctele de junctiuni, fora cá se se fi luatu inca la pertractare acestu momentosu obiectu. — S'a fixatu si diu'a a dóu'a 31 Maiu pentru alegerea noului Primatu in locu'lu eternisatului Nifon.

In **31** Maiu c. v. 1873, in Sinodu electorale alu Romaniei, compusu din archierei, din membrii senatului si deputatii camerei Romaniei, a alesu cu 106 voturi din 192 pe metropolitulu Moldovei si Sucevei **Calinicu Miclescu** de metropolitu alu Ungrovlachiei si Primate alu Romaniei, spre marea bucuria generale! Lungai fia viati'a dupa importanti'a si multimea fapteloru pentru natione si bererie'a ei!!!

District. Fagarasiului. Veneti'a inferiore, 8 Iuniu 1875.

Eri in 7 a curentei s'a tienutu in Fagarasiu adunare generale; martori occulati, cari au luatu parte la acésta adunare ne impartasiescu fórte importante momente, cari merita a fi cunoscute din partea publicului romanescu.

Capitanulu (Pasi'a Fagarasiului) a voitu — asia ni se spune — a da de golu conferintí'a romaniloru din Sibiiu, si a dovedí lumei, ca nece poporulu nice inteligenti'a din districtulu acesta nu recunoscu conclusulu de passivitate adusu cu atata solenitate. Deci a demandatu pretoriloru cercuali, cá se puna tóte in miscare, spre a se infaciosiá fia-care membru alu adunarii municipale pe diu'a susu aretata, la care eră de alesu si 2 membri in comissiunea electorale, si audi colo! a proclamá par fora pre vice-pasia — prin membrii comitetului municipalu — ad. prin romani — de candidatu de deputatu.

Cozaculu nostru — s'a blamatu, inse asta-data intr'unu modu, care face onóre inteligentiei romane din districtu, care acum o data si-a facutu detori'a cu precisiune. Dintre 161 membrii ai adunarii municipali — nu s'au infaciosiatu de catu numai 4 individi, 3 preoti gr. or. si unu notariu cercuale, cari inse, venindu lucrulu la alegerea membriloru in comitetulu electorale, s'au retrasu si acestia. Ni se asecura, ca Pasi'a Oltului vediendu —, ca se apropia amédi'a si nu vine nimeni — afara de cei 4, eră turbratu — si in furórea s'a a eschiamatu: Déca va merge totu asia „apoi trebue se lasu a prinde cu strénguliu pre respectivi spre ai aduce la adunare.“ Totu-odata se fia trasu la respondere pre vice capitanulu, spre a se justificá despre acésta demonstratiune neasteptata. Vice-capitanulu usioru s'a legitimatu, aretandu, ca invitatoriele s'au facutu in tóta forma.

Dreptucsea Vatavulu nostru a fostu silitu se inghita galusce mari si necópte, fara a-si poté ajutá; a trebuitu se recunósca, ca, Dieu! romanii, déca voiescu, potu face in scurtu, cá guberniulu se se convinga — ca d'insulu s'a facutu imposibile — prin purtarea sea fara tactu, prin mesurele sale — ce doredescu nemarginitu ura asupra acelui poporu, a carui siefu voiesce a fi. Acestu poporu inca scie alu uri si despreba redienduliu in contrai. Elu in adeveru, ca a compromissu guberniulu ungurescu mai multu de catu au potutu face ori si cine pana acum in Transilvani'a.

Déca omulu acesta ar' avé asia ambitiune, ar' trebuí se-si dé demissionea si numai pentru casulu de eri. —

In lips'a membriloru alesi si censualisti, au trebuitu se se multiamésca cu functionarii si cu $^1/_3$ compani'a de notari onorari unguri naimiti de elu. Acestia au representatu districtulu la numit'a adunare. —

Déra la fine se se fia jucatu adeverat'a comedia. Dupa planulu si pornirea data trebuiea romanii se proclame pre vice-pasi'a de candidatu de deputatu.

Ce se faca spre a ascunde rosinea, ca-ci vice-pasi'a se fia fostu de facia?!

Se scóla unulu dintre amploiatii unguri si 'lu propune; ér' ceilalti toti amploiati, dintre cari parte mare fora dreptu de alegere — proclama candidatar'a lui Boér Antaliu, unu inimicu de mórte alu romaniloru si prin acésta comedi'a s'a terminatu. Se spera, ca la urm'a alegerii nu se voru infatiosiá neci cei betivi, neci demoralisati, ori stricati!!!

G. — V.

Clusiu 1 Iuniu 1875.

Multiamita si Provocare.

Esprimendu-mi multiamit'a mea cea mai sincera catra toti acei prestimati domni si amici, cari din opusculiulu meu „Epistola deschisa“ au binevoitu a primi inca in anulu 1872 exemplaria de vendiare, si mi au tramisu degia sumele incarse, — cu o cale rogu pre acei pré st. domni, dela cari inca nu am primitu banii, cá se binevoiésca a mi tramite pretiulu exemplareloru vendute, pana la 15 Iuliu a. c., facundu-mi totu atunce cunoscutu numele si locuintí'a domniloru cumparatori; éra in casu, candu nu le-ar' fi potutu vende, se binevoiésca a mi le tramite nefrancatu pana la terminulu susu atiusu.

Acum nu de multu avendu nesce polemie in fací'a ung. „Kelet,“ intr'unu ciclu de articluri m'am nisuitu a descrie o mare parte a gravamineloru nóstre, si a dovedí, cumca déca romanii suntu nemultiamiti si déca ei observu facia cu fratii unguri o tienuta reservata: asta provine chiaru din acele pre destule motive ale nemultiamirei, éra neci decumu din cutari intentiuni reutatióse si inimice statului si poporului maghiaru, ca-ci romanii altmintrea fórte bine sciu, cumca a sta intru-o buna intielegere fratiésca ar' recere inse restulu vitale alu ambeloru acestoru natiuni.

Cu viua bucuria si adoverata recunoscintia am vediutu, ca atatu „Telegrafulu Romanu“ in nr. 13, catu si „Albin'a“ in nr. 10; apoi „Federatiunea“ in nri 15—16, si „Gazet'a Transilvaniei“ in nr. 17 a. c. a luatu notitia despre articlii mei si inca in nesce termini fórte magulitori pentru mine, si multu coversitori de fórte pucinelu meritu ce póte-lu voru fi avendu aceli articlii modesti, i-a apretiutu cu o deobligatória bunavointia, ba cele dóue foi din urma i-au si reprodusu in traducere (desi pentru scurtimea tempului, cu unele lacune, si gresieli parte de traducere parte de tiparitu). Primésca deci toti pr. on. d-ni redactori multiamit'a mea cea mai caldurósa. —

Eu in interessulu causei am credeutu a fi lucru dóra nu fara de óre-care folosu, cá articlii memorati, scrisi in graba mare, dupa o coregere si intregire se-i tiparescu in catera sute de exemplaria intr'una brosiura, intitulata: **„Egy jo csélzatu román felszólalás“** una parte cu una precurentare catra cetitorii unguri, alta fara precurentare.

Prin urmare mi iesu libertate de a provocá pre toti acei pr. st. domni si frati, cari ar' dorí se cumpere, séu n'ar' prejetá a desface catera exemplaria din acésta brosiura (de 43 pagine, litere garmondu), cu unu pretiu de **30 cr,** plus portu postalu, cá se binevoiésca a me insciintiá cu dóue trei sire, pentru cá se le potu serrí cu exemplariale dorite.

Ladislau Voida °).

Reuniunea patriotica-catolica din Austri'a-infer. tienú in 18 Maiu, a. c. adunare bine cercetata, in care principele Aloisiu Lichtenstein, in prea interessantulu seu discursu despre scapetarea **(saracirea) poporatiunii agricole,** disse cate-va adeveruri, ce merita a fi insemnate si studiate si la noi. — Elu disse intre altele:

„Ce va deveni poporatiunea nóstra agricola medu'a monarchiei? Se cercetamu numai trasurele principali ale legislatiunei nóstre si vomu recunósce cá de si intentiunea ruinarii tieresiloru nu se póte presupune, efectulu va urmá totu-si in timpu atatu de scurtu, cátu trebue se ne inspaimentamu; de una parte ruinatori'a prasa d'a pretiui prea susu bunurile tieranesci, cari la fia-si care casu de moscenire causeza cufundarea in datorie mai mari, ce este imposibilu a le platí din venitulu loru; de alta parte parcellarea (divisibilitatea) ceea ce nu e alta decátu una forma a acelui-asi sistemu.

„Estu-modu tierranulu economu ajunge a fi despoiatu de tota independinti'a, precandu sororile sesu fratii mai mici, chiaru si in casulu celu mai favorabile alu escontentarei loru, disparu iute cá proletari in vertegiulu plutocratiei gramaditorie.

Sè mai adaugemu desfiintiarea legiloru usurarie pre langa disproportiunatele sarcine de contributiune, si ni vomu poté splicá, ca tierranii de la munte emigreza impinsi de mare lipsa, éra cei de pre siesuri, districte intrege, doue trei parti din castigulu lucrului loru le platescu incapu de interusurie (camete) pentru detorie intabulate ori flotante; in Galici'a in unele sate sire intrege de case sunt proprietatea speculantiloru, éra bietulu tierranu au ajunsu dileriulu (lobagiulu) usurariului seu de casa.

„Domniloru, aduasse nobilulu principe, se nu ni facemu illusiuni a supr'a importantiei unoru asemene simptome; acest'a este inceputulu „espropriatiunei tierraniloru.“ (Dar noi ce sè dicemu? Cá cetitorii nostri se mediteze profundu a supr'a acestoru cuvinte ce se potu applicá intocmai si la noi, apoi inteligenti'a se se puna pre lucru, luminandu poporulu, infiintiandu reuniuni spre a feri poporulu de cium'a judanesca, care au si pusu ghiarele pre bietulu tierranu.) „Fed.“

Publicarea protocoleloru cartiloru funduarie in Transilvania.

(Capetu.)

II. Afacerile de carti funduarie le provede:

1. sedri'a judecatorésca din Muresiu-Vasarheiu pentru comunele, enumerate sub I. a) si pentru comuna sub I. l).

2. sedri'a judecatorésca din Déva pentru comunele enumerate sub I. b).

3. sedri'a judecatorésca din Aiudu pentru comunele enumerate sub I. c) d) si e).

4. sedri'a judecatorésca din Abrudu pentru comunele enumerate sub I. f) si g).

5. sedri'a judecatorésca din Clusiu pentru comunele enumerate sub I. h), i) si k).

6. judecatori'a cercuale din Reghinu, inputernicita cu afacerile, in trebile cartiloru funduarie pentru comuna sub I. m).

7. sedri'a judecatorésca din Gherla pentru comun'a sub I. n).

8. judecatori'a cercuale din Siebesiu, inputernicita cu afacerile in trebile cartiloru funduarie pentru comunele enumerate sub I. o).

III. Cu privirea la trebile si afacerile officióse, care se voru incepe cu 1-a Iuniu 1875 la fiecare din judecatoriele susu insemnate se emitu urmatoriele provocatiuni si dispositiuni:

1. Se provóca tóte persónele, cari in urma vreunui dreptu de proprietate, de pemnu ori de arenda,

---

°) Celelalte diuaria romane suntu cu totu respectulu rogate, se binevoiésca a **reproduce** acésta insciintiare.

avutu incă pre tempulu autenticărei protocoleloru cartiloru funduare séu celu pucinu castigatu inca insainte de 1-a Iuniu 1885 crédu ca potu se pretinda vreo indreptare, intregire, descriere, adaugere, seu strămutare in protocolele cartiloru funduarie, fia in privinti'a componerei corpului funduariu séu a relatiuniloru de possesiune cartiloru: că aceste pretensiuni pana inclusive la 31 Ianuar. 1876 cu atatu mai vertosu se le insinuedie, cu catu la din contra acele spre daun'a unui al treilea care pre temeiulu inscrieriloru cuprinse in protocólele funduarie, incependu dela 1-a Iuniu 1875, va castigá cu creditia buna alte drepturi tabularie, nu se voru lua mai multu in consideratiune.

Acésta insinuare are a se intinde pe tóte drepturile de possesiune inca necuprinse in protocólele funduarie, fora osebire, ca ore acelea in cr'tile vechi esite sau nu esite din usu, ori in fasiuni funduarie séu alte cárti, foie si registre suntu cuprinse ori ba, si ore a intinsu o partida in privinti'a transcrierei de possesiune a vreunui bunu castigatu rogare la vr'una judecatoria, si judecatori'a a decisu asupra acestei instantie, ori ba.

Deci indatorirea spre insinuare cade mai alesu pre tóte acele persóne ale caroru drepturi de possesiune la comisiunea localisarei neci prin sine, neci prin representati denumiti de comisiune s' au adusu in valore; séu cari nu au fostu in stare dupa regulele localisarei a-si legitimá afirmatulu dreptu mai tare de possesiune ori de compossesiune in contra possesorului faptica aflatu prin comune si inscrisu in protocólele funduare; pretensiunea loru adusa insainte fia insemnata in protocólele funduare séu in protocólulu generalu de pertractare, ori ba.

2. Mai de parte tóte persónele, cari;

a) pe realitatile inscrise in protocólele funduare dupa detiermurirea prea inaltei patente de aviticitate din 29 Maiu 1853 si-au adusu in valóre dreptulu de aviticitate séu de rescumperare pemnorale, au sub altu titlu legitimu si-au insuitu dreptu de proprietate, séu caroru

b) dupa otarirea acelei patente de aviticitate li se cuvine terminu mai longu spre realisarea dreptului de rescumperarea pemnorale- prin asta se protóca, aceste pretensiuni pana celu multu la **31 Ianuariu 1876** inclusivu spreincungiurarea urmariloru de dreptu amintite mai in susu sub punctulu 1-mu, a le insinua, si in casulu amintitu sub a) procesulu de dreptu pendente, spre adnotare in protocolulu funduariu, séu dreptulu recastigatu prin calea legale spre transponere in acela-si; ar' in casulu b) dreptulu de rescumperare pemnoralu ce li se cuvine inca spre insemnare in protocolulu funduariu a-lu legitimá cu documinte autentice.

3. Asemene tóte persónele, cari pe bunurile nemiscatóre im protocolate séu si-au castigatu dreptulu de prioritate, pemnu, servitate, au alte drepturi prin intabulari, insemnari si adnotatiuni ori conscrieri pemnorale judiciari, séu pana la 1-a Iuniu 1875 incasi voru castigá, se provoca, aceste drepturi din scopulu inscrierei loru in foi'a sarcineloru corpuriloru funduarie pana celu multu 31 Maiu 1876 inclusive cu atatu mai sigure ale insinuá cu catu din contra dreptulu prioritatei castigate mai insainte si-lu voru perde; precandu din contra facandu insinuare la timpu cuvenitu, dreptulu de antaletate castigatu pana la 1-a Iuniu 1875 va remane in valóre facia si cu acei castigatori si creditori ipotecari noui, cari au castigatu dreptu de proprietate séu de pemnu dupa diu' a acum mentionata.

4. Acele pretensiuni, care se basédie pre deobligamintéle urbariale, sau alte referintie de acea natura, regulate prin patent'a din 21 Iuniu 1854 edata in foiá de legi imperiale bucat'a LX. Nr. 151 suntu eschise de la provocarile edictale spre insinuare si demonstrare, precum si dela pertractarile obicinuite in uriu'a edictelorru fore deosebire fia acele in protocólele de localisare prenotate, ori ba.

5. Terminii edictali prescrisi in alineele precedinti, nu admitu nece prorogare, neci justificare ori innoire de procesu.

6. Protocolele, funduarie publicate se voru consideră si conduce de la 1-a Iuniu 1875 incependu cá carte funduaria conformu § 321 din codicea civile generale; deci incepundu de la diu'a mentionata, drepturi noue de proprietate, ipoteca ori alte drepturi reali asupra bunuriloru nemiscatórie introduse in ele, se voru poté castigá si transferi asupra altora, precum si a se sterge numai prin intabulare legale in acele carti, fora de a deroga inse pretensiunile asupra acestoru bunuri nemiscatórie mainainte castigate insinuate si legitimate in terminulu edictale.

7. Prescriptele, dupa cari voru avé de a se indreptá partile si judicatoriele la implenirea si esecutarea trebiloru si afacerilorru oficióse, insemnate in acestu edictu, suntu cuprinse in procedur'a transilvana pentru cartile funduarie, emisa cu ordinatiunea Ministeriului de Iustitia ddto. 5 Febr. 1870 (Archivulu Ordinatiuniloru, anulu 1878 fasciora I. si II.)

8. Acei creditori, cari prin orecarea transcriere aru suferi stricatiune cu privire la prioritatea pretensioniloru loru transcrise séu transcriende, eseptiunile si facia cu una a trei persóna le potu realisá incá in siese luni dupa terminulu definitu in punctulu 3. — deca pana la finitulu lunei Novembre **1876** referésca-se acele eseptiuni la validitatea pretensiuniloru, la incelarea, ori prioritatea loru. — Dupa decurgerea acestui terminu, facia cu o atreia persóna nu se voru mai póte realisá asemene eseptiuni.

9. Judecatoriele indicate sub II. in afacerile loru voru intrabuintia sigilulu judecatoriei respective

Clusiu, 3 Maiu 1875.

Directiunea r. u. de carti funduarie pentru Transilvania.

Noutati diverse.

Anunciu.

In sensulu decisiunei adunarei generali cercuali a despartiementului III, din anulu trecutu, si amesuratu conclusului subcomitetului din 15/5 1875, adunarea generala cercuala a numitului despartiementu alu Associatiunei transilvane pentru literatur'a romana si cultur'a poporului romanu, se va tiené in opidulu Orlatu la 8/20 Iuniu adeca in Dominec'a dupa Rosalia a. c. —

Acést'a se aduce la cunoscienti'a publica, invitanduse atatu domnii membri precum si toti romanii binevoitori a partecipá in numeru catu se póte de mare. —

Cu acésta ocasiune se voru tiené si 2 discursuri, unulu de d-lu profes. D. Comsi'a „despre Pomologia," altulu de d-lu N. P. Petrescu „despre scólele poporali," —

Din siedinti'a subcomitetului despartiementului III, tienuta in Sibiiu la 4 Iuniu 1875.

I. Hannia, directoru. Dr. Nicolau Olariu, actuariu.

— Diariulu „Romanulu", nu scimu de ce, e opritu éra a trece incoce, si acum de vro 3 septemane nu lu vedemu, abuna tama amicitia, a ungurésca vs a aplica mesure prohibitive si la presse, dér' ca nu cumva se se pre rosésca orientulu pana preste Carpati!

Nr. 4760—1875. 2—3

Publicatiune.

Conformu § 34 alu art. de lege VII din an. 1875, carele tratéza despre regularea contribuitiunii de pamenturi, se voru pune operatele catastrale ale Brasiorului, ce se afla de presentu in vigóre, de adi incolo tempu de patru septemani in cancelari'a notariale din casa'a sfatului cetatienescu facui spre vedere, despre care se incunoscintiaza proprietarii de pamenturi cu acea provocare, cá densii, incatu nu ar' fi pamenturile loru trecute in aceste operate catastrale intocmai si anume cu privintia la possessorulu pretiale, cultur'a, soiulu si cuprinsulu loru, se-si faca notitiele corespundiatóre despre datele, ce nu representa intocmai starea actuale a lucrului si dela dat'a acestei publicatiuni se-si astérna pana in 30 de dile la comissiunea comunale de catastru, alu carei presiedinte este vice-capitanulu Peter Schnell, sub Bucium in localulu cartii funduari de mai 'nainte reclamatiunile loru séu in persóna, séu printr'unu plenipotentu legalu, séu printr'unu representante numitu de catra comissiunea comunale, séu prin graiu ori in scrisu.

Brasiovu, 1 Iuniu 1875.

Magistratulu cetatii si alu districtului.

Nr. 4378—1875. 2—3

Publicatiune.

La officiulu de verificarea metrului, ce este a se asiediá aici, suntu a se ocupá dóue posturi, unulu alu conducatoriului officiului cu salariulu anualu de 800 fl. v. a., celalaltu alu officialului cu salariulu anualu de 700 fl. v. a. din casa'a alodiale a cetatii, la care se dedige concursulu pe **22 Iuniu 1875.**

Cei ce dorescu a ocupá vre unulu din aceste posturi, pentru care se afla instructiunea de officiu pusa in espeditur'a magistratului spre vedere, au se dovedésca in suplicele loru, ce suntu a se adressá subscrisului magistratu, ca ce etate au, ca au implinitu anii militiei, ca au absolvitu gimnasiulu inferioru séu scól'a reale inferióra, se arate ocupatiunile loru de pana acum si demnitatea loru de incredere, se dovedésca, ca suntu in stare a depune o cautiune de marimea diumetatii salariului stipulatu, ca cunoscu cele trei limbe ale patriei incatu le potu vorbí si scrie, si se se oblige in scrisu, ca, la casu de a fi alesi in unulu din aceste posturi, voru invetiá cursulu de verificare alu metrului in Budapest'a pe spesele loru, deórace in postulu salarisatu voru fi asiediati in fapta numai, déca celu alesu va documentá subscrisului magistratu pana la 15 Augustu 1875 printr'unu testimoniu din partea comissiunii r. u. centrali de verificarea metrului, ca -si a dobanditu destoinici'a ceruta.

Brasiovu, 26Maiu 1875.

Magistratulu cetatii si alu districtului.

Nr. 4347—1875. 3—3

Publicatiune.

Inaltulu ministeriu r. u. de agricultura, industria si negotiu a aflatu de bine a concede cu emissulu din 8 Maiu a. c. nr. 10,233 pe basea § 17 alu art. de lege VIII din a. 1874, cá incependu dela 1 Iuliu 1875 se se puna in pracsa mesurele cele nóue metrice in daravere publice la invoirea reciproca a partideloru. Pentrucá totusi se nu se intample neajunsuri la intrebuintiarea metrului, ce este prestetotu la noi inca pucinu cunoscutu, facia cu pondii si mesurele de pana acumu, a ingrigitu inaltulu regimu de a compusu neste tabele de reducerea metrului celui nou la pondii si mesurele de pana acumu. Aceste tabele, care se capata in librarii, trebuiescu lipite in tóte localitatile de negotiu, unde se intrebuintiaza metrulu celu nou, la unu locu corespundiatoriu pentru convingerea cumparatoriului. Ceesce prin acésta se aduce la cunoscintia publica.

Brasiovu, 19 Maiu 1875.

Magistratulu cetatii si alu districtului.

Pretiurile piacei

in 11 Iuniu 1875.

Mesura	Specia fructeloru		Pretiulu fl.	Pretiulu cr.
Metreta austriaca-40 cupe	Grau	fruntea	3	48
		midiuloc'u	3	14
		de diosu	2	70
	Mestecatu		2	60
	Secara	fromósa	2	6
		de midiuloc'u	1	88
	Ordiulu	frumosu	2	14
		de midiuloc'u	2	—
	Ovesulu	frumosu	1	44
		de midiuloc'u	1	40
	Porumbulu		2	94
	Meiu		5	—
	Hrisca		—	—
	Mazerea		4	54
	Lintea		6	66
	Fasiolea		5	34
	Sementia de inu		6	68
	Cartofi		—	60
Punia	Carne de vita		—	18
	„ de rimatoriu		—	28
	„ de berbece		—	—
Centenarea	Sen de vita prospetu		20	—
	„ „ „ topitu		—	—

Redactoru respundietoriu
IACOBU MURESIANU.

Editiunea: Cu tiparitulu lui
IOANE GÖTT si fiiu HENRICU.